

HYMN

Obra encarregada per el Concurs
Internacional de Piano María Canals



SIRA HERNÁNDEZ

PIANISTA I COMPOSITORA

H Y M N

de Sira Hernández

Quan a finals de maig del 2023 em van proposar des del Concurs Maria Canals, a través de l'amabilíssim Jordi Vivancos, compondre i escriure una obra per a piano nova amb la finalitat de ser interpretada pels joves pianistes que participarien l'any següent al concurs, em va semblar el més idoni escriure una peça que fos un cant a la Vida i a l'Esperança.

I què millor que un Himne? Un himne que mostrés la força i la vitalitat de la joventut units a la voluntat i l'esperança de suportar i elevar-nos per sobre del que està passant al món, des de les espantosa pandèmia patida recentment a les terribles guerres que ens envolten. És, per tant, un Himne a la Vida i l'esperança.

Etimològicament la paraula Himne ve del grec i és considerat “un cant de lloança” generalment dedicat als déus. És, per tant, un cant de jubil i d'esperança i de lloança i auguri de bons auspícis...

Ja a l'antiguitat des dels grecs amb Homer i més endavant a la cultura i música cristiana es desenvolupa aquesta forma musical, de la qual coneixem grans exemples, des dels Hymnes de Kassia, per exemple, una de les primeres dones compositoras amb obra escrita, bizantina, nascuda el 810 d. C., a qui devem uns Hymnes bellíssims que encara s'interpreten a l'Església ortodoxa, fins als Hymnes que existeixen en la música contemporània, com els de Britten, i passant pels romàntics, com Mendelsshon.

El lliurament havia de ser a primers o mitjans de setembre, així que em vaig dedicar aquest estiu (entre una estrena i una altra que ja tenia previstes d'altres obres meves), a compondre i elaborar la partitura que es desenvolupa a partir d'un tema principal, que com sol ser en els himnes, inclosos els de cant gregorià, es va repetint al llarg dels minuts que dura la peça, amb algun contratema.

No he volgut marcar amb rigidesa el metrònom, només he indicat el tempo en termes generals d'expressió i moviment, ja que considero que, com a músics que són, els intèrprets sabran donar-li el punt de vista i metronomic més adequat des de la perspectiva del moment i de la seva singularitat.

Doncs jo advoco que la llibertat de l'intèrpret ha de ser en general respectada, encara que a la meva obra jo em mantinc en el meu criteri a l'hora d'interpretar-la... i puc opinar si em pregunten, és clar...

Doncs més enllà del criteri més convencional i estricte sobre la interpretació jo considero sempre que cal mantenir viu aquest marge de llibertat que el músic sincer i veritable sap trobar a les partitures, anant en profunditat, més enllà del signe escrit, que sempre és insuficient, no per lluir-se si no per profunditzar més. .

Així com considero necessari obrir les partitures i la música en general a moments de llibertat creativa, com a petits matisos que són fruit de l'instant, (pot ser un ús diferent del pedal, un doblegar a la vuitena o en terceres o sisenes, un canvi de vuitena..., una dinàmica més lliure..., fet habitual a la música clàssica fins al segle XIX... i que en plé serle XX, en compositors com Albéniz o Mompou era freqüent en les seves interpretacions en directe) causats de vegades per l'acústica de la sala, per la receptivitat del públic assistent i/o per l'estat d'ànim de l'intèrpret, diferent cada vegada.

Aquest Himne és, per tant, el meu desig que es compleixin els somnis d'aquests joves pianistes i alhora que la Pau i l'Alegria regnin al món ia totes les vides.

Sira Hernández
1 de febrer de 2024



SIRA HERNÁNDEZ

Pianista i compositora



© Ramiro-E

Sira Hernández, nascuda a Barcelona, debuta a l'edat de 16 anys a l'auditori del Conservatori G. Verdi de Torí (Itàlia). Realitzaria al mateix conservatori els seus estudis musicals, sota la direcció del reconegut pianista Remo Remoli, deixeble d'Arturo Benedetti Michelangeli, i de Felice Quaranta, en aquell moment director del conservatori, a més de ser un reconegut compositor i pianista.

Ha participat, com a intèrpret i compositora, en diferents cicles de concerts i festivals internacionals entre els quals destaquen el Festival de Peralada, Santa Florentina, Palau de la Música Catalana, L'Auditori de Barcelona o centres d'art com Fundació La Caixa de Catalunya, a la Pedrera de Barcelona, Centre cultural Arts Santa Mònica de Barcelona, Centre cultural Comte Duc de Madrid, Centre Centre Cibeles, Cicle Nits als Jardins del Reial Alcàsser de Sevilla i Universitat Pompeu Fabra de Barcelona entre d'altres.

Al terreny discogràfic, ha rebut excepcionals crítiques pels seus enregistraments de compositors com D. Scarlatti, J. S. Bach, F. Chopin, I. Albéniz o M. Oltra i els seus registres de la Música Callada de F. Mompou i del Pare Antonio Soler, han estat aclamats per la crítica musical especialitzada. Els seus enregistraments discogràfics i recitals se senten habitualment a les principals cadenes de ràdio nacionals i internacionals.

A més de la seva activitat com a intèrpret, Sira Hernández, ha col·laborat i desenvolupat diferents projectes artístics com a compositora, juntament amb ballarins, actors, poetes i artistes plàstics, oferint recitals i espectacles on la música entra en diàleg amb les altres arts.



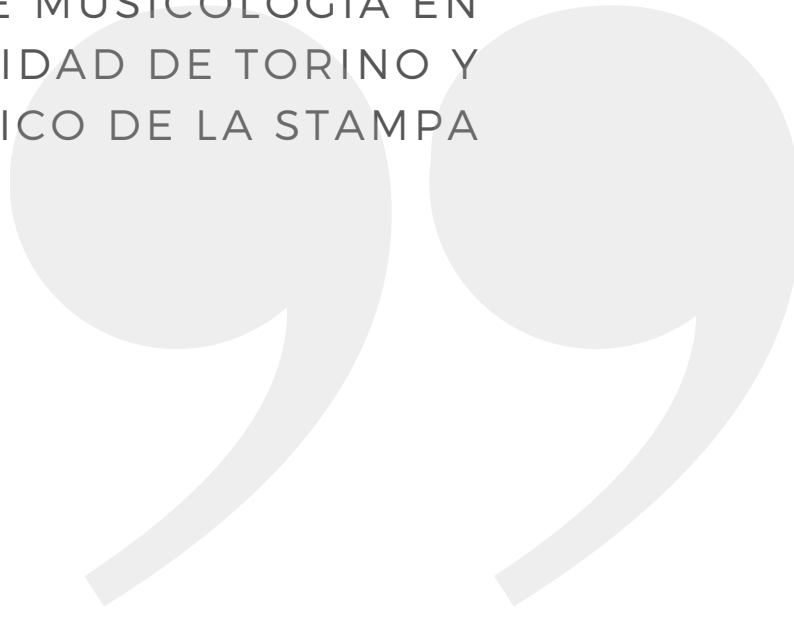
©Margarida Gual - Piano Steinway & Sons - Cortesía de Jorquera Pianos




Entre ombra i llum Iniciació a l'ombra, música per a piano. Un nou CD de Sira Hernández per Enrico Fubini

Considerada una de les pianistes més brillants de l'escena contemporània espanyola, Sira Hernández, nascuda a Barcelona, va estudiar música al Conservatori Giuseppe Verdi de Torí sota la guia del Mestre Remo Remoli i, posteriorment, Felice Quaranta. En tornar a Barcelona, va completar els estudis a l'Acadèmia Marshall, rebent classes de la gran pianista Alícia de Larrocha. Sira Hernández és coneguda com una gran pianista, però la seva intensa activitat no s'ha limitat a la interpretació, sinó que també ha tocat feliçment el camp de la composició.

ENRICO FUBINI
CATEDRÁTICO DE MUSICOLOGÍA EN
LA UNIVERSIDAD DE TORINO Y
CRÍTICO DE LA STAMPA






A la primera nota que sona, ja sents els harmònics. La música pura de les ones que comuniquen la física i la metafísica, i acabes pensant: ¡però si Dante tocava el piano!

Sembla mentida com una màquina tan immensa com el piano pot treure tanta ànima que, segons Agustí d'Hipona, és "el que no pesa", la lleugeresa de l'ésser que tothom pensa que es va inventar Kundera. Però, és clar, per treure la metafísica de la física del piano, cal ser pianista, però també cal ser músic: Sira Hernández és totes dues coses en el doble vessant de la ciència pura de la composició i la ciència aplicada de la interpretació.

ANTONI BATISTA
DIARI DE TARRAGONA





"La distinguida compositora y pianista española Sira Hernández es conocida especialmente por su participación en proyectos artísticos multidisciplinares en los principales festivales internacionales y eventos culturales.. . Las técnicas minimalistas y la importancia de la tonalidad y el timbre en la comunicación de la oscuridad y la luz se escuchan en Iniciación a la sombra y los ostinatos de máquina en la "Fantasía para piano". La presencia de Dios en medio de los espacios desoladores de la locura se expresan en "Terra Santa", y la intensidad de "Don't Forget About That" nos invita a resistir el olvido."

BLANCA GUTIÉRREZ
PARA LA REVISTA RITMO





Des de fa temps, la pianista Sira Hernández és coneguda per les seves exquisides interpretacions d'autors com Mompou, Bach, Albéniz o el pare Soler, on es reflecteix la doble pertinença a les escoles d'Arturo Benedetti Michelangeli (a través del seu professor Remo Remoli) i Alicia de Larrocha.

STEFANO RUSSOMANNO
SCHERZO



HYMN



CONTACTE

info@sirahernandez.com

UN PROJETE DE

SIRA HERNÁNDEZ

www.sirahernandez.com

